

32002F0629

L 203/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

1.8.2002

**DECIZIA-CADRU A CONSILIULUI
din 19 iulie 2002
privind combaterea traficului de persoane**

(2002/629/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29, articolul 31 litera (e), și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Planul de acțiune al Consiliului și al Comisiei privind modalitățile optime de punere în aplicare a dispozițiilor Tratatului de la Amsterdam referitoare la crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție ⁽³⁾, Concluziile Consiliului European de la Tampere, din 15 și 16 octombrie 1999, Concluziile Consiliului European de la Santa Maria da Feira, din 19 și 20 iunie 2000, astfel cum figurează în tabloul de bord, și Parlamentul European în Rezoluția sa din 19 mai 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European „Pentru noi acțiuni în domeniul combaterii traficului de femei” indică sau solicită acțiuni legislative împotriva traficului de persoane, în special definiții, incriminări și sancțiuni comune.
- (2) Acțiunea comună a Consiliului 97/154/JAI din 24 februarie 1997 privind combaterea traficului de persoane și exploatarea sexuală a copiilor ⁽⁴⁾ trebuie să fie urmată de măsuri legislative suplimentare pentru a reduce diferențele dintre abordările juridice ale statelor membre și pentru a contribui la dezvoltarea unei cooperări judiciare și polițienești eficiente împotriva traficului de persoane.
- (3) Traficul de persoane constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului și a demnității umane și implică practici crude, cum ar fi abuzul și înșelarea persoanelor vulnerabile, precum și folosirea violenței, a amenințărilor, a dependenței pentru datorii și a constrângerii.

- (4) Protocolul Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, care completează Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, reprezintă un pas decisiv către cooperarea internațională în acest domeniu.

- (5) Copiii sunt mai vulnerabili și sunt expuși, în consecință, unui risc mai mare de a deveni victime ale traficului de persoane.

- (6) Uniunea Europeană trebuie să completeze munca importantă realizată de organizațiile internaționale, în special de Organizația Națiunilor Unite.

- (7) Este necesar ca fapta penală gravă cum este traficul de persoane, să fie tratată nu numai prin acțiunile individuale ale fiecărui stat membru, dar și prin adoptarea unei abordări globale, din care definirea elementelor de drept penal comune tuturor statelor membre, în special în materie de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, fac parte integrantă. În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, prezenta decizie-cadru se limitează la minimul cerut pentru a atinge aceste obiective la nivel comunitar și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

- (8) Este necesar să se prevadă, împotriva autorilor acestor infracțiuni, sancțiuni suficient de severe pentru a include traficul de persoane în domeniul de aplicare al instrumentelor deja adoptate pentru combaterea criminalității organizate, cum ar fi Acțiunea comună 98/699/JAI a Consiliului din 3 decembrie 1998 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii ⁽⁵⁾ și Acțiunea comună 98/733/JAI a Consiliului din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 62 E, 27.2.2001, p. 324.

⁽²⁾ JO C 35 E, 28.2.2002, p. 114.

⁽³⁾ JO C 19, 23.1.1999, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 63, 4.3.1997, p. 2.

⁽⁵⁾ JO L 333, 9.12.1998, p. 1. Acțiune comună, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia-cadru 2001/500/JAI (JO L 182, 5.7.2001, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

(9) Prezenta decizie-cadru ar trebui să contribuie la prevenirea și la combaterea traficului de persoane prin completarea instrumentelor deja adoptate în acest domeniu, cum ar fi Acțiunea comună 96/700/JAI a Consiliului din 29 noiembrie 1996 de stabilire a unui program de încurajare și de schimburi destinat persoanelor responsabile de acțiunea împotriva traficului de persoane și a exploatării sexuale a copiilor (STOP) ⁽¹⁾, Acțiunea comună 96/748/JAI a Consiliului din 16 decembrie 1996 de extindere a mandatului acordat Unității Droguri Europol ⁽²⁾, Decizia 293/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 ianuarie 2000 de adoptare a unui program de acțiune comunitar (Programul Daphné) (2000-2003) privind măsurile preventive pentru combaterea violenței față de copii, adolescenți și femei ⁽³⁾, Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului din 29 iunie 1998 de creare a unei Rețele Judiciare Europene ⁽⁴⁾, Acțiunea comună 96/277/JAI a Consiliului din 22 aprilie 1996 privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene ⁽⁵⁾ și Acțiunea comună 98/427/JAI a Consiliului din 29 iunie 1998 privind bunele practici de asistență judiciară în materie penală ⁽⁶⁾.

(10) Acțiunea comună 97/154/JAI a Consiliului trebuie abrogată, în măsura în care aceasta se referă la traficul de persoane,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Infrațiuni legate de traficul de persoane în scopul exploatării muncii lor sau a exploatării sexuale

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a acționa astfel încât următoarele acțiuni să fie pasibile de pedepsă:

racolarea, transportul, transferul, cazarea, primirea ulterioară a unei persoane, inclusiv trecerea sau transferul controlului exercitat asupra acesteia:

(a) atunci când se face uz de constrângere, de forță sau de amenințări, inclusiv răpirea, sau

(b) atunci când se face uz de înșelăciune sau de fraudă sau

(c) atunci când există abuz de autoritate sau de o situație de vulnerabilitate, astfel încât persoana nu are o altă alternativă reală și acceptabilă decât de a se supune acestui abuz sau

(d) atunci când se oferă sau se primesc renumerații sau avantaje pentru a se obține consimțământul unei persoane care are autoritate asupra alteia,

în scopul exploatării muncii sau serviciilor acestei persoane, inclusiv sub formă, cel puțin, de prestare de muncă sau de servicii forțate sau obligatorii, de sclavie sau de practici similare sclaviei sau de servitute sau

în scopul exploatării prostituției altuia și a altor forme de exploatare sexuală, inclusiv pentru pornografie.

(2) Consimțământul unei victime a traficului de persoane la exploatarea intenționată sau efectivă este irelevant atunci când a fost folosit oricare din mijloacele prevăzute la alineatul (1).

(3) Când acțiunile prevăzute la alineatul (1) se referă la un copil, se pedepsesc ca o infracțiune de trafic de persoane, chiar dacă nu a fost folosit nici unul din mijloacele prevăzute la alineatul (1).

(4) În sensul prezentei decizii-cadru, prin „copil” se înțelege orice persoană în vârstă de mai puțin de 8 ani.

Articolul 2

Instigarea, participarea, complicitatea și tentativa

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a pedepsi instigarea, participarea, complicitatea sau tentativa la infracțiunile prevăzute la articolul 1.

Articolul 3

Sancțiuni

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare astfel încât infracțiunile prevăzute la articolele 1 și 2 să fie pasibile de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive, susceptibile să antreneze extrădarea.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la articolul 1 să fie pasibile de pedepse privative de libertate, având o durată maximă care nu poate fi mai mică de opt ani, atunci când au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

(a) infracțiunea a pus în pericol viața victimei în mod deliberat sau din neglijență gravă;

(b) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unei victime care era vulnerabilă în mod deosebit. O victimă este considerată a fi vulnerabilă în mod deosebit, cel puțin atunci când nu a împlinit vârsta majoratului sexual prevăzută de legislația națională și când infracțiunea a fost săvârșită în scopul exploatarei prostituției altuia și altor forme de exploatare sexuală, inclusiv pentru pornografie;

⁽¹⁾ JO L 322, 12.12.1996, p. 7.

⁽²⁾ JO L 342, 31.12.1996, p. 4.

⁽³⁾ JO L 34, 9.2.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 191, 7.7.1998, p. 4.

⁽⁵⁾ JO L 105, 27.4.1996, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 191, 7.7.1998, p. 1.

- (c) infracțiunea a fost săvârșită prin recurgerea la violențe grave sau a provocat un prejudiciu deosebit de grav victimei;
- (d) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul Acțiunii comune 98/733/JAI, independent de nivelul pedepselor prevăzute de aceasta.

Articolul 4

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că persoanele juridice pot fi ținute să răspundă pentru una dintre infracțiunile penale prevăzute la articolele 1 și 2, săvârșite în interesul lor de către orice persoană, acționând individual sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:

- (a) unei competențe de reprezentare a persoanei juridice sau
- (b) autorizației de a lua decizii în numele persoanei juridice sau
- (c) autorizației de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(2) Pe lângă cazurile prevăzute la alineatul (1), fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că persoanele juridice pot fi ținute să răspundă în cazul în care controlul sau supravegherea necorespunzătoare din partea unei persoane prevăzute la alineatul (1) a permis săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 1 și 2, în interesul respectivei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.

(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude urmărirea penală a persoanelor fizice autoare, instigatoare sau complice la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 1 și 2.

(4) În sensul prezentei decizii-cadru, prin „persoană juridică” se înțelege orice entitate care are acest statut în temeiul dreptului intern aplicabil, cu excepția statelor sau a altor organisme publice în exercitarea prerogativelor lor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 5

Sancțiuni aplicabile persoanelor juridice

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că orice persoană juridică ținută să răspundă în temeiul articolului 4, este pasibilă de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, care să includă amenzi penale sau nepenale și eventual alte sancțiuni, precum:

- (a) măsuri de excludere de la posibilitatea de a beneficia de un avantaj public sau de un ajutor public sau
- (b) măsuri de interdicție temporară sau permanentă a exercitării unei activități comerciale sau
- (c) punerea sub supraveghere judiciară sau
- (d) o măsură judiciară de dizolvare sau
- (e) închiderea temporară sau permanentă a unității care a servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 6

Competență și urmărire

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 1 și 2, în următoarele cazuri:

- (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său sau
- (b) autorul infracțiunii este unul din resortisanții săi sau
- (c) infracțiunea a fost săvârșită în interesul unei persoane juridice stabilite pe teritoriul aceluia stat membru.

(2) Un stat membru poate decide să nu aplice sau să aplice doar în cazuri sau condiții specifice, regulile de competență definite la alineatul (1) literele (b) și (c), când infracțiunea în cauză a fost săvârșită în afara teritoriului său.

(3) Un stat membru care, în temeiul legislației sale, nu-și extrădează proprii resortisanți, ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 1 și 2 și pentru a declanșa urmărirea penală, dacă este cazul, când sunt săvârșite de către resortisanții săi în afara teritoriului său.

(4) Statele membre informează Secretariatul General al Consiliului și Comisia despre decizia lor de a aplica alineatul (2), indicând, dacă este necesar, cazurile sau condițiile speciale în care se aplică decizia lor.

Articolul 7

Protecția și asistența acordate victimelor

(1) Statele membre se asigură că cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute de prezenta decizie-cadru nu depind de declarația sau de acuzația provenind de la o persoană care este victimă a infracțiunii, cel puțin în cazurile în care se aplică articolul 6 alineatul (1) litera (a).

(2) Copiii care sunt victime ale unei infracțiuni prevăzute la articolul 1 ar trebui să fie considerați drept victime vulnerabile în mod deosebit, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), articolul 8 alineatul (4) și cu articolul 14 alineatul (1) din Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procesului penal ⁽¹⁾.

(3) În cazul în care victima este un copil, statele membre iau toate măsurile posibile pentru a garanta un sprijin adecvat familiei sale. În special, atunci când acest lucru este necesar și posibil, fiecare stat membru aplică articolul 4 din Decizia-cadru 2001/220/JAI.

Articolul 8

Domeniul de aplicare teritorială

Prezenta decizie-cadru de aplică în Gibraltar.

⁽¹⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 1.

*Articolul 9***Aplicarea Acțiunii comune 97/154/JAI**

Acțiunea comună 97/154/JAI încetează să se aplice în măsura în care se referă la traficul de persoane.

*Articolul 10***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 1 august 2004.

(2) Statele membre transmit până la data prevăzută la alineatul (1), Secretariatului General al Consiliului și Comisiei, textul dispozițiilor de transpunere în legislația internă a obligațiilor pe care le impune prezenta decizie-cadru. Pe baza unui raport întocmit

utilizând aceste informații și a unui raport al Comisiei, Consiliul verifică, până la 1 august 2005, dacă statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

*Articolul 11***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 19 iulie 2002.

Pentru Consiliu

Președintele

T. PEDERSEN